

vara med i striden? Följa längst och
fåta bäst, plåga ju förtjena måst,
när man söker hinna: Allmän frihet
vinna.

6.

Will du heta Kungens karl, som
ej hemma sitter, Bör du gifwa hwar
du har: Göra hwar du gitter. Äst
du ledig dräng så följ, har du plåten
den ej döli, Den som mig munderar,
honom jag salverar.

7.

Gerna vill jag först och sist, wa-
ra med i slaget; fast jag ensam wiste
wist, så betala laget. Jag har lika
lust ändå, Som en man i marken
stå: Stråfwa, spänna bälte: Strida
som en Hjelte.

LITOGRAFISKA ANSTALTEN
FÖR FÄRDIGGÖRANDE
PÅ NORDENFJÄLLS FÄBRIK

Twenne

wackra och wärdwärdiga

K r i g s =

S i f o r,

Den Första:

En ny Landtwärns: Wisa:

Utt Unglingar i Norden, &c.

Den Andra:

Wåra Fäder gingo på, &c.

Kunna sjungas efter behag.

 Calmar, tryckte år 1809.

1.

Uf Ynglingar i Norden, Uf rasta
Gosar små, Ni planter uppå jorden,
som i er fågring stå; Swart tager ni
nu wågen, Swart skall det bära nu,
Jo, jo wi skall uppfylla, Wår dyra
Konungs bud.

2.

Nu får wi öfwergifwa, Wår få-
ra fadersort, och ej wårt handtwerk
drifwa, Som wi har förut gjort.
Nu får wi exercera och ladda stott på
stott, Wår fiende bußera Och sträm-
ma honom bort.

3.

Den som får wara hemma, wißt
ndisamt wara må; men låter han sig
strämma att wara derifrån, Då blir
han wißt försmådder, af Landtwårns
muntra stat, För det han blef så råd-
der, och war förut cawat.

4.

En sådan bör besinna, hvad frihet
han sig tar, När andras blod får
rinna, Han då sitt eget spar. Han
will slått intet wäga, För Kung och
Fosterland, till intet må han dåga,
Han är en dålig man.

5.

Rent hjerta uti kroppen, bör
Svenska gossar ha, och willigt följ-
ja kroppen, det wakar sig så bra:
föka genom ränker, att wärja sig
derfrån, om alla så skall göra, hur
wille det då gå.

6.

Se Herren som allt lagar, och sty-
rer med sin hand, förnöjer våra da-
gar, Bewarar Stad och Land. Han
kan och åter hjälpa Den hugneliga
tid, at wi så hemma blifwa, och gläd-
jas uti frid.

7.

När fridsens tråd har grönstatts,
uti vårt Fosterland, Så kund' ej bät-
tre önskas, af Herrans milda hand.
Men nu får wi erfara, hvad synden
har förtjent; Wår Gud sitt straff ej
sparar, men plågan til oss wändt.

8.

I Mödrar och I Fäder, af högt
och lägre stånd, I Vår och I Stå-
der, här uti Swea Land: Bed Gud
att han bewarar, vår dyra Konungs
wål, och från allt ondt försvarar, till
kropp och så till själ.

9.

Låt högfärds synden falla, och an-
dra laster fler, och flitigt Gud åfalla,
så sänder han wist ner Sin hjälp den
han ej svarar, För Svenska Nineve,
Sin kärlek han förklarar, Och oss än
nåd kan se.

10.

Se huru Herren hotar, med hun-
ger och med swärd, dock bör wi all-
drig knota, ty wi är sådant wärd;
Wi Unglingar får vlikta, för det wi
brutit har, dock will wi gerna fåtta,
För Kungen, Landsens Far.

11.

Så se Guds milda wilja, wi nöjd
och willig är, om ödet oss skall stilla,
från slägt och wänner får. Den Gud
och Kung ni tjénar, den tjénar också
wi, Han kan oss alla hjälpa, och står
oss säkert bi.

12.

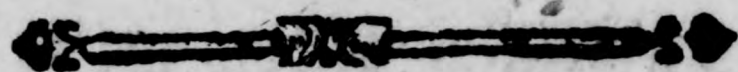
O Herre Gud wälsigna vår fåra
Far och Mor, Husbönder och Mat-
mödrar, Som i vårt Landskap bor:
Som måste Söner satna och sina tje-
nare, de somna eller wakna, gör det
dem hjertans we.

13.

När wi som Landtvårn äro, friskt
afsted från Er tar, wi billigt då be-
gäre, at ni behållen qvar den kärlek
i ert hjerta, Ni för oss burit har, det
lindrar all vår smärta, i våra mul-
na dar.

14.

Nu tar den wisan ända, som Landt-
vårn hafwer gjert; Sin Angel Gud
nedsände och före till den ort, Der
wi vår Konung dyre och Förmåns
Order få; Guds Allmägt oss då styre,
och låt med oss wäl gå.

Den Andra:

I.

Wäre Fäder gingo på, fast de sin-
go stötar; och för det de tordes stå

fallas Manna; Götthar; Sku wi då
ej brås på dem? Jo, så länge någon
lem, uti troppen siter, Göttha blo-
det spritter.

2.

Än på Manstap ingen brist, Gudi
läf! wi finna; äfwen genom bön och
list, fåttar mången qwinna Gud i
Judit mer bestält än Bethuli män i
fält; Skriften flera wisar, den hon
alla prisar.

3.

Bråwallis Hed i Småland har,
Svenska Amazoner, till beröm i godt
bemar, Pigor och Matroner; Som
gjort stora nederlag, Deras Grashög
än i dag, fallas dem till tacka: Stå-
geldsa Backa.

4.

Deras unge män i strid, såsom
hjeltar dogo, Deha till att winna
frid, Manna hjertan togo: Det fick
lif i deras bröst, gick på Landets os-
wän löst, De för hand dem köpte,
Blodet ur dem fryste.

5.

Hvem är då som icke will, till att
hålla friden, alla krafter sätta till: